

denne Slesvig-Holsteinisme troer jeg virkelig, at det er meget langt fra, at den er brudt; jeg troer tværtimod, at den i højeste Grad staaer ved Magt i dette Dieblis, og jeg anseer denne Green af Slesvigholsteinismen for saa meget farligere, som den jo tidligere, før Aaret 1848, har stiddet til Højborgs i Kongens Raad, og som Riddereskabet jo i mange Aar har været i Besiddelse af næsten alle vore diplomatiske Poster i Udlandet, saa at det altsaa ad denne Vej har havt rigelig Leilighed til at skaffe sig en Udgang til saadanne Dren, hvortil det danske Folks Ord ikke have havt en saadan Udgang, og hvorved det dog har kunnet skaffe sig en overordentlig stor Indsydelse paa Afgjørelsen af Spørgsmaal, der udelukkende burde have været overladte til Afgjørelse af Danmark selv.

Naar den ærede Consellspræsident har henvisst tidligere som en Retfærdiggjørelse til Kundgjørelsens eget Indhold, da har jeg i et tidligere Møde — Mødet den 2den Februar — saa udførligt udtalt, hvad Kundgjørelsen indeholder, at jeg ikke troer nu at behøve at gjentage det. Der er sagt, at Kundgjørelsen af 28de Januar var en Nødvendighed, en europæisk Nødvendighed. Vi hørte allerede ifjor i Mødet den 24de Marts, at Notabelprojectet var kommen frem ifølge en europæisk Nødvendighed, og det blev gjentaget med stort Eftertryk af flere Ministre, men, — ikke destomindre have vi oplevet, at det saa Naaneber derefter blev en europæisk Umulighed. Jeg skulde ønske, at denne Kundgjørelse, der ogsaa er fremtraadt som en europæisk Nødvendighed, ligeledes maatte blive en europæisk Umulighed, om jeg tør bruge dette Udtryk. Men, sæt nu at Kundgjørelsen af 28de Januar virkelig er en Nødvendighed, hvis er da Skylden? Det er et Spørgsmaal, der vel kunde fortjene en nærmere Overveielse, om denne Nødvendighed er kommen umiddelbart udenlands fra, eller om den er fremkaldt ved vore egne Diplomaters enten uheldige eller forsætlige Underhandlinger. Den europæiske Nødvendighed, der indeholdtes i Notabelprojectet, blev opgivet, nagtet der i den Skrivelse fra den preussiske Cabinetspræsident af 2den Februar, som er meddeelt Thinget i de trykte Afstykker, og ligeledes i Depeschen fra den østerrigiske Cabinets-

præsident, dat. den 8de Februar s. A., ikke indeholder det Allermindste, der tyder paa, at Udlandet skulde være imod, at Notabelprojectet blev gennemført. Ikke destomindre er det strandet; hvad Grunden er dertil, er aldrig bleven oplyst for Thinget. Det er nu rigtignok ikke, fordi jeg nogenstunde har havt nogen stor Forskjærlighed for Notabelprojectet, at jeg ytrer dette; men jeg kan dog ikke negte, at jeg vilde langt foretrække Notabelprojectet for den Ordning af Statsdelene, som den fgl. Kundgjørelse af 28de Januar bebuder; thi det forekommer mig, at det i det Væsentlige er Notabelprojectet minus § 5, det vil sige minus netop den eneste Paragraph, der indeholder Noget, som paa nogen Maade kunde ansees for at være til Fordeel for Danmark, medens derimod de Bestemmelser i Notabelprojectet, som vare i Faveur af Slesvigholsteinismen, ere gjenoptagne, endogsaa for en Deel udvidede. Imidlertid — den fgl. Kundgjørelse af 28de Januar foreligger nu engang, skjøndt jeg vel ingenlunde kan være enig med den ærede Landssthingsmand fra Bornholm (Krabbe), der yttrede, at den var et Kongebud, der maatte efterfølges. Jeg troer, at hvis den fgl. Kundgjørelse indeholdt saadanne Bestemmelser, som den danske Rigsdag ikke kunde eller ikke vilde gaae ind paa, kunde de heller ikke efter Grundloven blive gjældende for Danmarks Bedkommende. Men i ethvert Tilfælde — om jeg ogsaa vil antage, at Kundgjørelsen af 28de Januar er nødvendig med Hensyn til Grundtrækkene, saa bliver det dog meget langt derfra at indrømme, at den tillige er bindende, hvad Detaillen angaaer. Mig forekommer det, at Tonen i Kundgjørelsen af 28de Januar er slesvig-holsteensk i den Betydning, som jeg tidligere har tilladt mig at udvikle, navnlig fra det slesvig-holsteenske Riddereskabs Side betragtet. Naar nu Kundgjørelsen er af den Natur, saa bliver det naturligtvis af allerhøjeste Vigtighed at faae Oplysning om, paa hvilken Maade man tænker i det Enkelte at kunne gennemføre den, og saa opstaaer det Spørgsmaal: Er Ministeriet selv indbyrdes paa det Rene med, paa hvilken Maade det vil gennemføre disse Grundtræk, eller skal det gaae her, som Tilfældet var med Januarministeriet, der blev dannet